בית ישראל (רוז'ין) — מסעי

פרשה מסעי

אלה מסעי ב"י אשר יצאו מאמ"צ וכו' ויכתוב משה את מוצאיהם למסעיהם. כתי' ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה אדם נק' מהלך ומלאך נק' עומד מפני מה נק' אדם מהלך מפני שמשבר חומרו ומכניע כל המדות וכל התאוות לפני הקב"ה ומעלה את החומר לצורה ע"כ נק' מהלך. אבל אם ח"ו אין מכניע את תאוותו לפני השי"ת אז מוריד הצורה לחומר וזהו מי יודע רוח האדם העולה היא למעלה ורוח הבהמה היורדת למטה להארץ היינו כשרוח אדם בו ומשבר חומרו וכל תאוותיו לפני השי"ת אז עולה היא למעלה היינו שמעלה החומר לצורה. אבל ורוח הבהמה כשאדם הולך אחר רוח הבהמה שלו ואינו מכניע כל תאוותיו לפני השי"ת אזי יורדת למטה לארץ היינו שמהפך הצורה לחומר ח"ו וזהו צדיקים מהפכים כנ"ל ורשעים כנ"ל ויש להבין איך צריך האדם להתנהג בעבודתו ולהיות בבחי' מהלך. והעומד להתפלל לפני השי"ת צריך לידע שהיא עבודה חדשה שלא עבד מאתמול וצריך לראות שבכל יום ויום יהי' מוסיף על עבודתו. אבל אם האדם אפי' אז כשעוסק בחות"פ אינו נותן לבו להשיג יותר מחמת שנדמה לו שהוא בגדר האמת בעבודתו כי אילו הי' יודע שלא השיג עדיין לתכלית האמת הי' נותן לבו שישיג בכל יום עבודה חדשה גבוה מזה שעבד עד עתה רק משום שנדמה לו שהוא בתכלית האמת. אז הוא בתכלית הריחוק כי עבודה כזו לא שייך לאדם רק למלאך שהיא בבחי' עומד והנה צריך להבין כשצריך האדם לעבוד בכל יום עבודה חדשה ולבוא בכל פעם למדריג' היותר גדולה ואיך אפשר זאת הלא אמרו חז"ל כל הגדול מחבירו יצרו גדול ממנו. א"כ כשרוצה לעלות למעלה ממדריגתו. אזי יש לו התגברות היצר יותר ויותר ואיך יכול לעמוד נגדו. אך דהנה איתא בגמ' בכל יום יצרו ש"א מתגבר עלי' ואלמלא הקב"ה עוזרו לא הי' יכול לו ומהיכן נלקח העזר לו שיוכל לעמוד נגדו ע"י שאדם משבר חומרו לפני השי"ת ועושה תשובה באמת. ובבע"ת כתי' שובה ישראל עד ה' אלקיך ובכח תשובתו ותורתו מגיע עד מקור מחצב הנשמות ובא לשרשן ועי"ז יכול להמשיך לו משרשו צינור לעזר שיוכל לעמוד נגד התגברות היצר ושיכול לילך ממדריג' למדריג' היותר גבוה בכדי אשר יצא מאמ"צ בחי' מצר־ים ביד משה ואהרן ע"י התגברות הצדיקים ואם תאמר וכי אפשר לעלות למדריגה היותר גבוה הא כל הגדול מחבירו כנ"ל ואיך אפשר לעמוד נגדו, לזה רמזה התוה"ק בפ' ויכתוב משה את מוצאיהם למסעיהם. מוצאיהם פי' מקור מוצא מחצב הנשמות משם יוכל להמשיך צינור ועזר למסעיהם שיהי' בבחי' מסעי לנסוע ממדריגה למדריגה:

פרשה מסעי תרי"ט

אלה מסעי בנ"י אשר יצאו ממצרים לצבאותם ביד משה ואהרן ויכתוב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי ה' ואלה מסעיהם למוצאיהם. כתיב ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה אומר אני צדיקים

נקראים מהלכים ומלאכים נק' עומדים כדכתיב ושרפים עומדים הטעם כי באדם יש נר"נ והנשמה הוא הנרה"ק וזלע"ז עשה אלקים ויש באדם ג"כ נפש הבהמיות כי האדם הוא בעל בחירה וכמו שהצדיק שעובד לה' עושה מחומר צורה כ"כ האדם ההולך ח"ו אחר תאוותו עושה מצורה חומר ואז ותשלך אמת ארצה וזהו מי יודע רוח בני אדם העולה היא למעלה ורוח הבהמה היורדת היא למטה לארץ היינו העובד להשי"ת ומגביר הטוב הוא עושה מחומר צורה אבל כשהולך אחר נפש הבהמיות אז הוא מגביר את הרע ועושה מצורה חומר ע"כ מוכרח האדם להיות מהלך היינו לעבוד את ה' בכל פעם יותר ויותר ולהגביר הטוב כדי להתקרב להשי"ת אך צריך האדם לראות שלא יעלה למעלה ממדריגתו ומטעם כי כל הגדול מחבירו יצרו גדול ממנו ואיתא בכל יום יצרו של אדם מתגבר עליו ואלמלא הקב"ה עוזרו לא יכול לו ע"כ באם האדם הולך למעלה ממדריגתו אז הלעומת ג"כ מתגדל ובכל יום יצרו של אדם מתגבר עליו יכול להיות ח"ו התגברות הרע אך האדם צריך להיות הולך ממדריגה למדריגה ולהיות בעצמו בשפלות היינו לידע שהכל הוא מה' כי אלמלא עוזרו לא יכול לו ע"כ האדם נק' הולך אבל מלאך אינו צריך לכל זה ע"כ נק' עומד אבל אדם שהוא עומד היינו שמדמה בדעתו שהוא כבר עבד לה' והוא באמת אז אדרבה רחוק הוא מהאמת ונופל ממנו הכל אך צריך אדם להיות בשפלות ולראות תמיד איך שהוא רחוק מהאמת ועדיין לא התחיל כלל לעבוד את ה' ולהלך בכל פעם בעבדות ה' ולהיות כל רצונו להתקרב לה' אז יכול לדבק עצמו בה' והרוצה לדבק עצמו בהשי"ת הוא שובה ישראל עד ה' אלקיך היינו כשאדם שב בתשובה שלימה להשי"ת ומאמין כי מכה"כ ואתה מחי' את כולם היינו שהכל הוא מהשי"ת ולסור מהרע אזי ע"י התשובה יוכל לבוא ברגע אחד אל השורש מטעם כי חלק ה' עמו ואז ע"י שמקשר עצמו בהשורש יכול להמשיך משורשו לעבוד לה' להתקרב לשמו וזהו ויסעו ויחנו היינו לראות בכל יום שאתמול לא התחיל לעבוד לה' כלל וזהו אלה מסעי בנ"י אשר יצאו מארץ מצרים ביד משה ואהרן היינו שיצאו ממיצר הרע והלכו בכל פעם להתקרב לה' ע"י שהי' להם אמונה בה' ובמשה ואהרן כדאיתא בספרים וזהו ויכתוב משה את מוצאיהם למסעיהם עפ"י ה' היינו משה הי' מקשר אותם עפ"י התורה לה' בשרשן כדכתיב שובה ישראל עד ה' אלקיך כי יעקב חבל נחלתו קוב"ה ואורייתא וישראל חד אינון ועי"ז היו הלכו ונסעו מהרע והתקרבו לה' וזהו אלה מסעיהם למוצאיהם כי עיקרי העבודה והילוך צריך להיות בכדי להתקרב להשי"ת לשורשן ויכתוב משה את מוצאיהם למסעיהם עפ"י ה' היינו כי יש אור ישר ואור חוזר אור ישר הוא האור שבא לאדם ע"י התורה אתערדל"ע שבכח זה הי' בכח אדם לעשות אתערודל"ת להתקרב לה' ואור חוזר הוא אתערדל"ת שעובד אדם וזהו ויכתוב משה את מוצאיהם למסעיהם עפ"י ה' היינו שהי' ממשיך להם אור ישר מהשי"ת ואלה מסעיהם למוצאיהם היינו אור חוזר שצריך אדם לעשות אתערדל"ת בכדי להתקרב לבוא להשורש לה' ואתם הדביקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום: